

Koósa Antal (S. Koósa)

1969

DETROITI UJSÁG — DETROIT HUNGAR

AZ ÜSTÖKÖSHÖZ ADY EMLÉKÉRE

Száz évenként, ha visszajár,
ezrével bámulják a népek;
csóvája messze tündököl
az üstökösnek.
Igy jöttél bus, kék magyar égre
Te is. Hogy elkáprázzanak
magyarkodó álhonfiak,
hallgatva szent Hegyibeszéded.
Magyarul mondtad, magyaroknak;
a cserzett bőrü kérgeseknek,
a taligát maguk-huzóknak,
a veritékkel szentelőknek:
a népek.
S úgy mondtad értsen is belőle
az idegenből jött kegyelmes,
gyalázatosan méltóságos,
valamennyi.

S ahogy elmondtad, sem előtted,
Sem utánad nem mondta senki.
Rajtad keresztül szólt az Isten.
Örült a kór. Tudtad a véget.
Siettél mindent kibeszélni,
mielőtt még rászálltál volna
az Illés tüzes szekerére;
maradni vágtás üstökösnek,
riasztó lelkiismeretnek,
tanítónak, szegénylegénynek,
megcsufolt, mégis-Messiásnak!
Emlékszem a Forradalomkor
a Kerepesi temetőben
ezer gyertya égett körülted.
Rádöbrent nagy, szent Igazával
néped az árva nép köszöntött.

A gyertyák azóta kihunytak,
de Te tovább élsz a szivekben.

Detroit 1969.

S. Koósa Antal